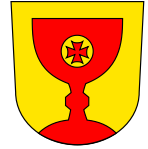

Hiljaisen viikon maanantai

Psalmi 102

Antifoni: Fil. 2:8

*Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen | kuolemaan asti, **

hamaan ristin | kuolemaan asti.

Herra, kuule minun | rukoukseni, *

ja minun huutoni tulkoon | sinun eteesi.

Älä peitä minulta kasvojasi, kun minul|la on ahdistus, *

kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä huudan, riennä ja | vastaa minulle.

Sillä minun päiväni ovat haihtu | neet kuin savu, *

ja minun luitani polttaa | niinkuin ahjossa.

Sydämeni on paahtunut ja kuivu | nut kuin ruoho, *

sillä minä unhotan | syödä leipääni.

Äänekkäästä vaikerruksestani minun luuni tarttuvat | minun nahkaani. *

Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhkaja | raunioissa.

Minä | olen uneton, *

olen kuin yksinäinen | lintu katolla.

Kaiken päivää viholliseni minua | häpäisevät; *

ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat minun ni | meni kautta.

Sillä minä syön | tuhkaa kuin leipää *

ja sekoitan juomani kyneleillä sinun vihasi ja kiivastuk | sesi tähden,

(Pieni kunnia jää pois)